

Hidasi József

Emlékeimben

Nem ül senki a kerti padon
a zápor is elvonult már
mint esőcseppek a bokrokon
szememben csillog
a régi nyár
sétál az ezüstös est
rezdül a tócsa a falevél
dalokat dúdol a langyos szél
emlékeimben
könnyű lépések zaját hallom
mellém ül valaki
a kerti padon

Az álom elkerül

Különös ez a tél
a tavaszra emlékeztet
szertefoszló ködfelhők között
mosolytalanul ballag a hold
nyugtalan kutyák nyüsztítő hangját
elnyeli a feltöltött égbolt
súlytalan némaság köszön
a messzi csodáknak
az álom elkerül
mikor hamuszínű
udvara van
a holdnak

Benczúr Gyula : *Nárcisz - olaj*